

[K. Pedersen.]

Med Hensyn til Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd finder der en Udvidelse Sted, idet Bidraget til Børn af Enker nu bliver sat lig Normalbidraget til Moderen udenfor Ægteskab. Den faste Indtægtsgrænse, vi nu har, bliver altsaa bevægelig, dels efter en Prisregulering, dels efter Børnetallet. Og hvad angaar Børn af Enkemænd, kan det sociale Udvalg yde en Understøttelse efter de samme Regler, som gælder for Enkebørn. Der skal dog være særlige Forhold til Stede, særlig store Vanskeligheder paa Grund af Helbredstilstand og lignende.

Afsnittet om Hjælp i særlige Trangstilfælde omfatter hovedsagelig Personer og Regler, der falder under den nuværende Fattiglovs §§ 61, 62 og 63, samt en Del af de Personer, som har været under Hjelpekassen, altsammen Tilfælde af Hjælp uden Fattighjælps Virkning; og om end man ikke kan sige, at der er angivet bestemte Beløb, bliver det dog saadan, at den trængende faar en vis Ret til Hjælp indenfor saa vidt muligt bestemte Grænser.

I det oprindelige Lovforslag var der et Afsnit om Kommunelaan. Det er nu udgaaget, og i Stedet er der kommet et Afsnit, som hedder forbigaaende og uforudselige Trangstilfælde. Idet Hjelpekassen nu falder bort, skal det sociale Udvalg i Stedet for kunne komme dem til Hjælp, som ellers vilde være henvist til Kommunehjælpen. Der kan anvendes indtil 50 Ø. pr. Indbygger i Kommunen til Hjælp i saadanne Trangstilfælde, og naar man læser Paragrafferne igennem, vil man se, at det er angivet ret udførligt, hvilke Betingelser der skal være opfyldt, for at det sociale Udvalg kan yde denne Hjælp. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Bestemmelser; men Hovedsagen er efter min Opfattelse, at der ikke her skal opstaa det, man kan kalde en fortsat Understøttelses-Afdeling.

Saa er der Kommunehjælpen. Reglerne herom adskiller sig særlig fra den nuværende Forsørgelseslovgivning ved, at der herefter skal kunne ydes Hjælp indenfor en bestemt Grænse uden Retsvirkning — ved Retsvirkning forstaar jeg særlig Tab af Valgret og Valgbarhed — til Personer, som tidligere maatte have modtaget Hjælp med Fattighjælps Virkning. Paa den anden Side maa man dog erindre, at Hjelpekassen nu bortfalder, og at der ogsaa for de Personer, som tidligere modtog Hjelpekassehjælp og nu bliver henvist til Kommunehjælp, vil være en Maksimumsgrænse for Hjælp uden

Retsvirkning. Det sociale Udvalg skal iagttage, at Kommunehjælpen ikke overstiger den Hjælp, som den paagældende havde kunnet faa gennem Folkeforsikringen, hvis han havde opfyldt Betingelserne for at komme ind under denne; kun i særlige Tilfælde kan denne Grænse overskrides, men saa skal der være $\frac{2}{3}$ Majoritet for det i Kommunalraadet. Ved Modtagelsen af saadan Hjælp fortages altsaa ikke Valgret og Valgbarhed, medmindre vedkommende ved svigagtig Optræden bortødsler Hjælpen eller lignende. Endvidere kan Fattighjælps Virkninger indtræde, hvis en Person er under direkte offentlig Forsorg eller har modtaget Kommunehjælp til Stadighed eller i et saadant Omfang, at Hjælpen har Karakter af en egentlig Forsorg. Fremdeles indtræffer Fattighjælps Virkninger, hvis vedkommende eller Ægtefællen er indblandet i en kollektiv Arbejdsstrid. Dog kan Kommunalbestyrelsen under særlige Forhold bestemme, at Hjælpen ikke skal have Fattighjælps Virkning.

Efter de Regler, jeg her har nævnt, tror jeg, at man de fleste Steder vil kunne hjælpe sig igennem, saa de Folk, der fortjener det, kan faa Hjælp uden Fattighjælps Virkning, medens Reglerne dog er af en saadan Natur, at de giver en vis Stimulus for den paagældende til at søge at klare sig selv bedst muligt.

Afsnittet om Fattighjælp skal jeg ikke komme videre ind paa; her er det jo ikke Beløbenes Størrelse, som er bestemmende for Retsvirkning; men her vil Retsvirkning altid indtræde, naar det offentlige træder til overfor arbejdsmodvillige Personer, forsømmelige Forældre, Alkoholister og omstrejfende Personer eller lignende. Jeg finder ikke Anledning til at komme nærmere ind paa selve Fattighjælpen, den kender vi jo saa udmærket alle sammen.

Til Slut skal jeg omtale Udgifterne ved denne Lov. Efter de Beregninger, som medfølger Lovforslaget, vil det ikke medføre forøgede Udgifter, men tværtimod viser Beregningerne, at der vil blive en Besparelse paa ca. 8 Mill. Kr., idet de samlede Udgifter efter den gældende Lovgivning er ca. 80 Mill. Kr., medens de nu skulde blive ca. 72 Mill. Kr. Heraf vil Kommunerne faa en Lettelse paa ca. 20 Mill. Kr., medens Staten faar en forøget Udgift paa 12 Mill. Kr. Men det kan jo siges, som den højtærede Socialminister ogsaa sagde, at de Udgifter, der er nødvendige efter denne Lov, vanskeligt lader sig beregne, idet en stor Part af de Beløb, som skal ydes, fastsættes efter Skøn. Derfor maa Spørgsmaalet blive dette: Har